



Zimní čtení

I v tomto školním roce proběhlo v předvánoční době čtení z knih vybraných autorů. Tentokrát byl dán prostor těm, kteří ve svém díle tematizovali motiv sněhu, sněhové bouře, zasněžené přírody či čehokoliv jiného, co s vydatnou sněhovou pokrývkou souvisí. Přestože jsme se v našem městě letos ještě takové sněhové nadílky nedočkali a zřejmě ani nedočkáme, podařilo se vyučujícím českého jazyka, kteří z knih četli v učebnách hudební a výtvarné výchovy mezi 10. a 14. prosincem, navodit atmosféru, jakou snad může zažívat jen polárník v bílé ledové pustině, táhnoucí se až za obzor.



Kolegyně Lenka Ondráčková si ke čtení vybrala Andersenovu *Pohádku o ledové královně*, aby posluchače z řad žáků zahřála alespoň u jejich srdéček, Pavla Mazochová nás díky ukázce z jedné ze Šabachových *Tří vánočních povídek* nechala zamyslet se nad tím, co se může stát, když se učitel rozhodne okusit skutečného světa na vlastní jazyk, kolega Libor Magdoň nás zavedl prostřednictvím Evansova románu *Sobi táhnou* z edice KOD do drsného světa Inuitů, kde i kousek vyvařeného masa z polévky, tolik opovrhovaného našimi ratolestmi, může rozhodovat o bytí, či nebytí. Radmila Vaňková si vybrala Pavlovu *Pohádku o Raškovi*, těžko říct, zda byla motivem pro tuto volbu představa plápolajícího statku nad Innsbruckem, nebo jen představa Rašky klouzajícího po zasněženém můstku svému životnímu skoku vsťríc. Já jsem vybral pasáž se Sorokinovy *Vánice*, která k nám ze Sibíře taky občas zafouká, alespoň tedy poslední dobou.

Účast žákyň a žáků byla na běžné kulturní poměry ve Frýdku-Místku hojná, všichni učitelé ukojili svou vrozenou touhu po sebezprezentaci, tudíž snad nebudu označen za samozvaného proroka, když všem literaturyčtivým slíbím, že do konce tohoto školního roku předmětová komise českého jazyka zrealizuje ještě jedno čtení.

Za PK ČJ David Polčák